

РЕШЕНИЕ

№ 1788

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-В СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Маркова

Членове: Пепа Маринова-Тонева
Василена Дранчовска

при участието на секретаря Виктория Цв. Каменова
като разгледа докладваното от Пепа Маринова-Тонева Въззивно гражданско дело № 20231100502811 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 ГПК.

С решение № 20070102 от 05.12.2022 г. по гр.д. № 63640/2019 г. Софийски районен съд, 71 състав осъдил „З.К.У.“ АД, ЕИК ****, да заплати на „С.К.С.“ ЕООД, ЕИК ****, на основание чл. 405, ал. 1 КЗ сумата от 20 652.23 лв., като част от вземане в общ размер 40 000 лв., представляващо обезщетение за имуществени вреди, дължимо по договор за имуществено застраховане „Каско на МПС“ на лек автомобил „Нисан Кашкай“, рег. № СВ **** МТ за застрахователно събитие - ПТП с лек автомобил „Ситроен Ц4“, рег. № СВ **** МТ, настъпило на 21.11.2018 г., при което са нанесени увреждания на застрахования при ответника автомобил, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба в съда на 01.11.2019 г. до окончателното плащане. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът е осъден да заплати на ищеца сумата 2 356.09 лв. - разноси по делото.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от ответника „З.К.У.“ АД, който го обжалва изцяло с оплаквания за неправилност – неправилно приложение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Искът не бил доказан нито

по основание, нито по размер, както и не била безспорно доказана причинно-следствената връзка между събитието и настъпилите вреди. Районният съд неправилно кредитирал основното и допълнителното заключение на САТЕ. Вещото лице не извършило контролен оглед и замерване на височините на двата автомобила с оглед установяване съответствие на щетите с механизма на ПТП, дори и след предоставяне на снимков материал. На база снимковия материал и констатациите от извършения оглед на МПС, при съпоставяне на ударните повърхнини и механизма, описан в протокола за ПТП и в декларацията на водача, възниквали несъответствия, от които можело да се направи извод, че част от деформациите на двата автомобила не съответстват на удар между тях при обстоятелствата, описани в протокола за ПТП и скицата. По тази причина ответникът поискал замерване на височините на двата автомобила, за да се установи уврежданията на процесното МПС в причинно-следствена връзка ли са с описания механизъм, но тази задача била подценена от вещото лице, което обосновало извода си, че е налице причинно-следствена връзка между уврежданията и описания механизъм на база направена симулация. От същата не ставало ясно какъв софтуер е използван, какви данни са заложили, какви изчисления са направени и дали са взети спецификациите на конкретните два автомобила. От отговорите на вещото лице при изслушване на допълнителното заключение ставало ясно, че вещото лице не е измервало височините на конкретните автомобили в съответствие със спецификации на всеки един от тях. Процесният л.а. „Нисан Кашкай“ бил версия със задвижване на четирите колела (4x4), която версия се отличавала с по-голяма височина на автомобила поради спецификите на системата за задвижване и различното окачване. Видно от снимковия материал било, че има разминаване между височините на двата автомобила, както и че част от уврежданията не можело да се получат при описания механизъм на ПТП. При огледа на л.а. „Нисан“ било констатирано наличието на характерна деформация в челната част на автомобила при кос удар, обхващаща предната броня в средната ѝ част, предната декоративна решетка, предния капак и основите им. По предния капак освен деформираната предна част било налице и увреждане на повърхността му с надирание на лаковото покритие. Пречупването на ръба на капака било характерно за висока интензивност на концентрирано ударно въздействие с малка овална площ и хоризонтално разположен ръб. По отношение на броните и решетките също

имало несъответствия - в долната част си част решетката на л.а. „Ситроен“ била здрава, докато в горната, която е по-близо до капака, била увредена, докато при л.а. „Нисан“ увреждането било по цялата височина. Правело впечатление, че регистрационният номер на л.а. „Нисан“ не бил увреден, за разлика от този на л.а. „Ситроен“, който бил смачкан. Предният ляв фар на л.а. „Нисан“ не бил счупен, макар че се касаело за удар в предна лява част. Съобразно приложените към допълнителната САТЕ снимки без никакви други данни, за въззивника не било ясно на база на какви данни вещото лице прави извода за съответствие на причинените увреждания на МПС с механизма, както и че същите отговарят на височините на двата автомобила. На зададените уточняващи въпроси вещото лице не дало обосновани от техническа гледна точка отговори. Предвид установените несъответствия и съгласно клаузата на т. 6.5.5 от Общите условия по застраховка Каско на МПС - неразделна част от застрахователния договор, отговорността на застрахователя не можело да бъде ангажирана. Поради това моли съда да отмени първоинстанционното решение и вместо това постанови друго, с което да отхвърли предявения иск. Претендира разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение, като за тези във въззивното производство представя списък по чл. 80 ГПК. В случай че претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение не е съобразено с Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, прави евентуално възражение за прекомерност по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК.

Въззиваемата страна „С.К.С.“ ЕООД с отговор по реда на чл. 263, ал. 1 ГПК оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението като правилно. Претендира разноски за въззивното производство съгласно списък по чл. 80 ГПК.

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

За да се произнесе по основателността на жалбата, Софийски градски съд като въззивна инстанция обсъди събраните по делото доказателства съобразно чл. 235, ал. 2 и 3 и чл. 12 ГПК, във връзка с изтъкнатите от страните доводи, при което намира за установено следното:

Съдът е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ,

предявен като частичен за сумата от 20 652.23 лв. (след допуснато увеличение по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК) от общо 40 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Каско на МПС“, сключен с полица № 18140110266/24.08.2018 г., за имуществени вреди от ПТП, настъпило на 21.11.2018 г. в гр. София, при което бил увреден застрахованият при ответника лек автомобил „Нисан Кашкай“, рег. № СВ **** МТ. Претендирана е и законната лихва върху главницата от завеждане на исковата молба в съда на 01.11.2019 г. до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че на 21.11.2018 г., около 23.30 ч. в гр. София, лек автомобил „Нисан Кашкай“, рег. № СВ **** МТ, управляван от И.М.М., се движел по ул. „Суходолски път“ в посока от кв. Филиповци към кв. Суходол, и на около 1 километър преди кв. Суходол, поради недостатъчен контрол над автомобила водачът излязъл от своята лента за движение и се блъснал в идващия в насрещното платно лек автомобил „Ситроен Ц4“, рег. № СВ **** МТ.

С отговора на исковата молба, депозиран в срока по чл. 131 ГПК, ответникът е оспорил предявения иск по основание и размер. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение между него и ищцовото дружество по отношение на лек автомобил „Нисан Кашкай“. От приложените в ликвидационната преписка документи, извършените огледи и направения снимков материал обаче се установявало несъответствие между декларирания механизъм на възникване на събитието и характера на уврежданията по автомобила, от които несъответствия следвал извод, че част от деформациите на двата автомобила не съответстват на удар между тях при обстоятелствата, описани в протокола за ПТП и скицата към него. Поради това и на основание т. 6.5.5 от ОУ на договора застрахователят имал право да откаже плащане на застрахователно обезщетение. По тези доводи е искал отхвърляне на иска.

Съгласно чл. 269 ГПК, въззивният съд проверява правилността на първоинстанционното решение само в рамките на релевираните оплаквания, а служебно следва да ограничи проверката си само за валидност, допустимост на решението в обжалваната част и спазване на императивните норми на материалния закон (т. 1 на Тълкувателно решение № 1/09.12.2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г., ОСГТК на ВКС).

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Настоящият състав намира, че при постановяването му не е допуснато нарушение на императивни материалноправни норми, а с оглед релевираните в жалбата доводи е правилно по следните съображения:

Съгласно чл. 343, ал. 1, чл. 394 и чл. 405, ал. 1 КЗ, с договора за имуществено застраховане застрахователят се задължава срещу заплащане на премия да поеме определен риск и при настъпване на предвидено в договора застрахователно събитие да заплати на застрахования застрахователно обезщетение за причинените на застрахованото имущество вреди. Обезщетението следва да бъде изплатено в уговорения срок, който не може да бъде по-дълъг от срока по чл. 108, ал. 1-3 или 5 и започва да тече от деня, в който застрахованият е изпълнил задълженията си по чл. 106 КЗ. Застрахователно обезщетение следва да е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност – чл. 386, ал. 2 КЗ. По смисъла на чл. 400, ал. 2 КЗ, обезщетението следва да е еквивалентно на стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

Следователно предпоставките, които следва да са налице кумулативно, за да бъде ангажирана отговорността на застрахователя по иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ, са: 1. Наличие на валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка; 2. Настъпване на застрахователно събитие в срока на действие на договора, което се явява покрит от застраховката риск; 3. Изпълнение на задълженията за уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие и представяне на необходимите документи за неговото установяване. В тежест на ищеца е да докаже пълно и главно тези предпоставки, както и размера на вредата към датата на настъпване на застрахователното събитие.

В случая страните не спорят и по делото се установява, че към 21.11.2018 г. между тях е съществувало валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ – клауза А – пълно Каско, по която настъпването на ПТП с участието на застрахования автомобил съставлява покрит риск. Не се спори и че застрахованият е

изпълнил задълженията си за уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие и е представил необходимите документи за неговото установяване.

Спорен и пред настоящата инстанция е въпросът дали уврежданията по застрахованото МПС са в пряка причинна връзка с описания в исковата молба и в приетия протокол за ПТП № 1715349/22.11.2018 г. механизъм, съответно налице ли е било основание за застрахователя по т. 6.5.5 от ОУ на договора да откаже плащане на застрахователно обезщетение. Съгласно посочената клауза, застрахователят не изплаща обезщетение за всички заявени щети, които не са настъпили или са настъпили по друго време, по друг начин, при други обстоятелства, както и с механизъм, различни от тези, декларирани от застрахованото лице или неговите представители.

Съгласно приетия протокол за ПТП № 1715349/22.11.2018 г., съставен в 00.10 ч. на 22.11.2018 г. от длъжностно лице от отдел „Пътна полиция“ – СДВР и скицата към него, подписан без възражения от двамата водачи, участвали в произшествието, ПТП се е състояло при следния механизъм: На 21.11.2018 г., около 23.30 ч. в гр. София лек автомобил „Нисан Кашкай“, рег. № СВ **** МТ, управляван от И.М.М., се движи по ул. „Суходолски път“ в посока от кв. Филиповци към кв. Суходол, и на около 1 километър преди кв. Суходол, поради недостатъчен контрол върху МПС, реализира ПТП с насрещно движещия се в своята лента за движение лек автомобил „Ситроен Ц4“, рег. № СВ **** МТ, управляван от П.Л.А.. Същият механизъм е описан и от водача на застрахования автомобил в декларацията пред застрахователя .

Видимите щети по МПС, отразени в протокола за ПТП, са: За л.а. „Нисан Кашкай“ – предна броня, преден капак, ляв фар, десен фар, решетка, 2 бр. еърбеци, челно стъкло, теч и др.; За л.а. „Ситроен С4“ - предна броня, преден капак, ляв фар, десен фар, предна решетка, 2 бр. еърбеци, челно стъкло и др.

На 22.11.2018 г. е извършен опис на щетите от застрахователя – ответник и допълнителен такъв – на 29.11.2018 г., съставен е опис на щета № 18111400139 и опис-заключение от 14.12.2018 г. На 30.01.2019 г. застрахователят отказал плащане на обезщетение, като се позовал на т. 6.5.5 от ОУ с мотив, че е налице несъответствие между декларирания механизъм на възникване на събитието и характера на уврежданията по автомобила.

Съгласно отговора по задача пета от приетото в първоинстанционното производство основно заключение на САТЕ, от описания в протокола за ПТП механизъм, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания се налага извод, че щетите по л.а. „Нисан Кашкай“ се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото на 21.11.2018 г. произшествие.

След предоставяне на снимков материал относно лекия автомобил „Ситроен С4“, вещото лице е изготвило допълнителна САТЕ. Съгласно това заключение, от представения по делото снимков материал на двете увредени МПС е видно, че уврежданията по л.а. „Нисан Кашкай“ се намират в предната средна част на автомобила, а уврежданията по л.а. „Ситроен С4“ – в предната лява част на автомобила, което напълно отговаря на описания механизъм на ПТП в протокола и в задача 4 от основното заключение на САТЕ. Поради това вещото лице е потвърдило извода си, че уврежданията по л.а. „Нисан Кашкай“ се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото на 21.11.2018 г. произшествие.

Във връзка с поставената му втора задача за извършване на контролен оглед и замерване на височините на двата автомобила вещото лице е посочило, че от приложения по делото снимков материал може да се направи извод, че уврежданията по двата автомобила като височина, характер и вид напълно отговарят на механизма на настъпване на процесното ПТП и деформациите се намират в еквивалентност една спрямо друга. Вещото лице е изготвило мащабно изображение и за по-голяма яснота - скица.

Съгласно обясненията на вещото лице при изслушване на допълнителното заключение в открито съдебно заседание на 12.10.2022 г., за определяне височината на двата автомобила са използвани реални модели и са наложени един върху друг, използвани са мащабни изображения на двете МПС с фабричното им оборудване. Не е правило замерване на двата автомобила, тъй като няма как към днешна дата да се установят увреждания за минал момент; Теоретично биха могли да бъдат физически измерени два такива автомобила, но ще е към днешна дата, без например да се знае с какви гуми са били окомплектовани тогава. На въпроси относно уврежданията по капациите на двата автомобила вещото лице посочва, че напречното напукване на боята се получава вследствие на удара върху детайла. След удара капакът

се е сгънал в сочената част, което е причинило напукването по-горе. Тези напуквания не са се получили вследствие пряк удар върху капака, а от огъване вследствие на удар в предната му лява част. По отношение уврежданията по броните и решетките вещото лице е посочило, че решетките са от хромирано покритие, което се чупи в най-тънката си част, така че дори да има удар в една част е възможно счупване на решетката в друга част. Това е така, тъй като решетката контактува и с фара, което оказва допълнително съпротивление, за да може самата решетка да влезе навътре към автомобила и оттам тя се чупи. По предния ляв калник на Ситроена е нормално да има увреждане, защото ударът е в предна лява част на превозното средство, централно и при изместване на бронята и детайлите назад се измества и калникът. Според вещото лице всички детайли, така както са описани, могат да бъдат получени по механизма на произшествието съгласно приложения снимков материал.

С оглед така установеното от фактическа страна въззивният съд намира, че по делото е доказано по безспорен начин наличието на причинна връзка между механизма на ПТП и уврежданията върху застрахования автомобил, а доводите в жалбата са неоснователни. Основното и допълнителното заключение на САТЕ са обективно и компетентно изготвени и се кредитират и от въззивния съд. При изслушване на допълнително заключение вещото лице е дало обосновани отговори на поставените му от ответника въпроси във връзка с уврежданията по предни капаци и решетки на двата автомобила, като категорично е заключило, че съгласно снимковия материал на двете МПС всички описани от застрахователя увреди могат да бъдат получени при описания механизъм на произшествието. Вещото лице е обосновало и защо физическо замерване на височината на двата автомобила през 2022 г. не би могло да установи каква е била височината им към датата на събитието, която може да е различна към настоящия момент, вкл. поради окомплектоване с различни гуми. Вместо това вещото лице е направило компютърна симулация, като е използвало мащабни изображения на двете МПС с фабричното им оборудване, при което отново е достигнало до извода, че уврежданията по двата автомобила като височина, характер и вид напълно отговарят на механизма на настъпване на процесното ПТП, както и че деформациите по двата автомобила се намират в еквивалентност една спрямо друга.

След като уврежданията по застрахования при ответника лек автомобил са в причинна връзка с механизма на ПТП, за застрахователя не е налице основание да откаже плащане на застрахователно обезщетение. Предявеният иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ е основателен в частично предявения му размер от 20 652.23 лв., колкото съгласно неоспореното в тази част основно заключение на САТЕ е стойността, необходима за възстановяване на л.а. „Нисан Кашкай“, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП.

Крайните изводи на двете инстанции съвпадат, поради което първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход и изричната претенция, разноски за настоящата инстанция се следват на въззиваемия. Доказано направените такива са в размер на 1 650 лв. – адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС, което е заплатено по банков път съгласно представеното преводно нареждане от 12.03.2024 г. Евентуалното възражение на въззивника за прекомерност по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК е заявено за в случай че възнаграждението надвишава минималния размер по Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Определеното по реда на чл. 7, ал. 2, т. 3 вр. § 2а от ДР на Наредба № 1/2004 г. минимално възнаграждение възлиза на 2 710.44 лв. с ДДС, поради което възражението е неоснователно.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20070102 от 05.12.2022 г., постановено по гр.д. № 63640/2019 г. на Софийски районен съд, 71 състав.

ОСЪЖДА „З.К.У.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, **да заплати** на „С.К.С.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ****, на основание чл. 78 ГПК сумата **1 650 лв.** (хиляда шестстотин и петдесет лева), представляваща разноски за въззивното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____